

مجموعه سرودهای قیام از انتشارات جدید سازمان پیکار

درواه آزادی طقه کارگر

رزم کارگران و دهقانان و زحمتکشان ما است که
 ضرورت رهبری طبقه کارگر در انقلاب دمکراتیک
 - خدا مبریا لستی را به زمان شعرو موسیقی
 بیان مینماید و تبلیغ سوسالیم را در زمینه
 هنر و آواز میدهد. ما تلاش بر نور و خستگی ناپذیر
 رفقای کمیته هری، سبزه رفقای گروه موسیقی
 راکه با آهنگها و کورس شور و جوش و سرشار از
 روح مبارزه و کمونیسم خود، نقشی ارزنده در بریدن
 آرمانها و ایده های انقلابی و سوسیالیستی نه
 میان کارگران و زحمتکشان و خلقهای پهرمانان
 بعهده گرفته اند. با این مبادا رسم و آرزو میگیریم
 هر چه بر توان ترو مضمون ترو با کار کمونیستی. در
 عرصه هنر، پیش از پیش و طایف خود را در راه
 انقلاب، پیروز مینماید به پیش برسد.

حماست دومین سالگرد قیام ۱۲ سرود در یک
 کاست، از سوی سازمان پیکار در دراه آزادی طبقه
 کارگر، انتشار یافته است. این سرودها، سبزه
 مضمون کمونیستی خود، نغمه های سرخ و خوشبین

فرا خوان

بر خیز کن بسا پرچم ز خون

کاخ سرمایه دار کن واژگون

پر خروش در ره پریچ و خم

بازو در بازو زن گره بهم

تو بیا تا که با رزم آخرین

بر خیز با صف کارگر روان

در ره سرخ او جان نما فدا

تو بیا تا که با رزم آخرین

روشن شود آسمان و زمین

از پس فتح و آزادی جهان

تا که گردیم ز بند ای ستمرها

تکرار از اول

تو بیا تو بیا تو بیا شود هر جا

از خشم خود آتش بزن

نظم سرمایه دار بر هم بزن

هر کجا بر سر بام و در بزن

پرچم داسو بتک کارگر

تو بیا تو بیا تو بیا شود هر جا

بخروش و بجوش بفروزان آتشیها

کن بسا شعله بر آرتو ستم

تا فرو ریزی و شانس اش ز هم

منت زحمتکشان در کنار هم

من زند ریشه عهد رنج و غم

بتک کارگر، داسو بزرگ،

نو کند در جهان نظم دیگر

بر شود از کمران صبح سحر

تکرار قسمت الف و پ

پرچم سرخ

شعله و در رنگ خون

میکنیم بر یا، پرچم سرخ را

ای رفیقان به پیش!

همراه خلقها، کوبیم ستمها

پرچم سرخ ما پیروز است (۳)

شکفته این زمان

سرود یاران، در دل شهرها، در همه روستاها

پرچم سرخ خود

محکم در مشتها

در راه سوسیالیسم

پرچم سرخ ما پیروز است (۳)

زنجیر بندگی دور افکن از یا

رگبار کین را بردنمن باران!

رنج دهقانان

تو بده بایان!

پرچم سرخ را اینجا نشان

پرچم سرخ ما پیروز است (۳)

روزنایان رنج و غمها امروز است

مسی غرد ارتش طوفان بر ازستم تا ثوری اندازد به جهان
 ماه مه پرچم سرخش در اهتر از چو مشعل سوزد به شبان
 میاید لشکر یا برهنه گور ستم ها تا کند او هر جا
 بنگر جبهه شان از داسو پتکها سنگر شان بریا (۲)

در هر سینه بجوشد کینه خروشد یا در زنجیران (۲)
 آتش سینه شان شعله کینه شان (۳)
 مشعل سوزان در پیکار
 پیروزند آنان خورنمیدند تابان (۲)
 هم زنجیران در هم کوب ز ستم ها نو بشود دنیا
 بنگر جبهه شان از داسو پتکها سنگر شان بریا (۲)
 تکرار الف
 در رگشان همه می جوشد شفقی چو سبیده دم فردا (۲)
 نوشاد و شنند ، می آشوبند (۳)
 نظم سیاه استشار
 بند و بندگی رنج زندگی (۲)
 رخت بر بندد با پیکار سپاه زحمت در هر جا
 بنگر جبهه شان از داسو پتکها و سنگر شان بریا (۲)
 تکرار الف

نه بدستش نان نه بتن جان
 در دل برف و بوران
 به ندای خلقتش اما

شده بریا پیشمرگه (۲)

تا که سنگر دشمن خلقت
 همه جا او کند ویران
 زده شعله در کوهستان

به تفنگش پیشمرگه (۲)

پرچم داسو چکش را
 کرده بریا در همه جا
 تا که لشکر دشمن را

بیاشد از هم پیشمرگه (۲)

نعره اش توفد ز گلو تا
 بشکوفد نظم دگر
 آتش سرخ سوسیا الیسم

بر فرزند پیشمرگه (۲)

تکرار شود .

يكصف شويم، يكصدا، با هم چنان

دشمن بلرزد ز نظم سرخمان

از مرگ واز رنج و سختی راهمان

هرگز نبوده وحشت و باکمان

در زير بار کار خرم شده كمرها

زنجير رنج و محنت رها كنيم

اينك به هر جا فریاد خود ما

آواز سرخ كارگر پرا كنيم

جز تکه نانی بدستان كارگر

چیزی نماند ز زحمتش و لوی

سرمایه داران بدوشش كنند اگر

در راه بهره بانند مشكی

در اوج رنج و كار

همواره يك شعار

گل كرده و شكفته در دهانمان

تنها به قهر تفنگ میتوان شكست

این نظم كهنه یوسیده در جهان

(۲)

(۲)

بر پا كنيد ای ستم دیدگان

خورشید فتح فردا ایتان را

با رزم و بیكار خود بی امان

ویران كنید كاخ ظالمان را

سوزانید هر كجا، جهان كهنه را، در راه سرخ سوسیالیسم

با عزم آهنین، با شید بر زمین، بذر انترناسیونالیسم

متحد همزیان، گوید با پتنگان، بر ستونهای استعمار

آویزید لاشه ها از ستم پیشگان، هر جا بر چوبه های دار

جز لاشه های ستم پیشگان

بر جا نگذارید نشان از آنها

با تکیه بر عزم یولادتان

چارو كنید سرمایه داران را

زیر ضرب بوتین كوبیدش بر زمین، له كنید این یوسیده را

با پتک آهنین، با پرچم لنین، پاشیدش این گندیده را

خورشید فتح تان روید از مشتتات، روشن سازد شهر و روستا

پر کند این سرود، بر كارگر دورد، بشكند شادی فردا

كارگر با صف مستقل

جاری كند درس خود سیل

زحمتكسان همش بشمار

زین رهبری فتح شان یایدار

طوفان سرخشان در هر جای جهان ویران سازد این كهنه را

روشن گردد زمین، زندگی نوین میگردد آغاز از اینجا

سرود سوسیالیسم، مرگ امپریالیسم، برخیزد از كارخانه ها

بیجد در هر كجا، نغمه فتح ما، روید بر لب ترانه ها،

بسوی حزب

- صف به صف، بازو به بازو، با همدیگر
 میکنیم برپا حزب کارگر
 در ره پریچ و تاب انقلاب
 یاور و همراه ما برزگر
 کارگر، دهقان، رنجبر متحد!
 رو به میدان، میرسد روز دگر... تکرار...
 تا که ایران را با نظم تازه ای نو کنیم
 نزدیک گردد صبح سحر
 پتک ما، داس ما، بازوی ما
 لرزه اندازد تن بیدارگر
 شادی ما، آزادی ما، آواز ما
 می شکفت، میگشاید بال و پیر

(۲)

(۲)

(۲)

(۲)

علیه سازش

بخود بیچد از وحشت انقلاب
 بکوشد هراسان و زوزه کشان
 "عزم ما، نظم ما، سلاح رزم ما
 بیا! بیا! بیا!
 دهانش بگوید صف کارگر
 بروید هر آن کس که سازش کند
 "عزم ما، نظم ما، سلاح رزم ما
 بیا! بیا! بیا!
 تو ای کارگر پتکت از خشم و کین
 تن دشمنان را به مشت بکوب
 عزم ما، نظم ما، سلاح رزم ما
 بیا! بیا! بیا!
 به پیش آید این خلق از جان گذر
 ز گل مشت خود پرچم اتحاد
 عزم ما، نظم ما، سلاح رزم ما
 بیا! بیا! بیا!

- چوبیند بهر جا تاب انقلاب (۲)
 که نهان کند آتش انقلاب (۲)
 برچم سرخ ما شده گنون بیا،
 که بازو به بازو است با برزگر (۲)
 فروریزد این نظم بیدارگر (۲)
 برچم سرخ ما شده گنون بیا،
 بزن بر سر این خائنین (۲)
 فروزان کن آتش، نظم نوین (۲)
 برچم سرخ ما شده گنون بپا،
 چو بیند تو باشی بر او راهبر (۲)
 فروزد علیه ستم برزگر (۲)
 برچم سرخ ما شده گنون بپا،

گشته بر یاکون برچم ما دارد از پتک کارگر نشان
 یاد یاران کنیم زنده درجان توده ها را دهیم سازمان
 یکصف و یکصد ابرزگربا کارگر تکیه بر بازوان
 بند سرخش بیاشد به هر جا حمله ور بر صف دشمنان
 از شهیدان گذشته میدان نغمه در نغمه از خونشان
 زنده گردد یاد یاران ، رنگ دیگر شود این جهان
 ارتداد کار رزم و بیکار میکند بهر آزادی اش
 می گشاید راه خود را سوی فردای پر شادی اش
 مشت ما متحد گشته باهم بازوان حلقه در بازوان
 تا بد اکنون نام یاران غرق اختر شده آسمان
 خلق ایران شود از ستمها رنج و زحمت به هر جاها
 بشکند گل دهد نغمه ما در گلهای خونین ما
 تیر دشمن می درد تن ، میکشد گرد ما او حصار
 بند و زندان ، تیرو میدان ، باشد این رسم سرمایه دار
 مشت یاران دشمنان را پوزه در خاک و خون میکشد
 هر که طوفان رابه زندان در کشد عاقبت این سزاست
 تکرار شود

مشت آهنکوب دلاوران
 مانده استوار سوی آسمان
 روئیده از حلقومشان چنان
 فریادهای سخت و بی امان
 سرودشان راه شنیده دهقان
 به سر رسیده عهد ظالمان
 به پتک پولاد به داس فریاد
 می درد شب برونش شود جهان
 در دل شب همچون ستارگان
 می درخشند در پهنه جهان
 با رزم و کار بی امانشان
 می نشانند در عرصه زمان
 نهالشان را فردای ایران
 لرزه افتد بر کاخ دشمنان
 به خون کارگر پر رنج دهقان
 ویران گردد کاخ ستمگران
 تکرار شود

- یاد رزم توده ها برجاست رزم توده ها برجاست (۲)
- پرچم ییکارشان ، ییکارشان برپاست
رزم توده ها برجاست
- سینه هایشان جایگاه سرخ توفانهاست (۲)
توده ها چون سیل جوئیدند . " با قیام خود خروشدند
- جامه های رزم پوئیدند (۲)
- تا براندازند سست بنیان ستکاران (۲)
در میان کارخانه ، بتک میچرخید ، برسر زنجیر ، میکوبیدند
در میان کشتزاران ، خشم میبارید ، تا بپا سازند
نظمی نو ، نظمی نو ، در ایوان ، در ایوان ، در ایوان ، (۲)
لیک ، سرداران سرمایه میوه چین رزم ما گشتند
در ره سرکوب رزم توده کوشیدند (۳)
بشنوید ! بشنوید !
این بانگ خشم آگین صدای انقلاب نا تمام ماست
صدای انقلاب نا تمام ماست
خروش بازپا برجاست
پرچم پیرویش برپاست .

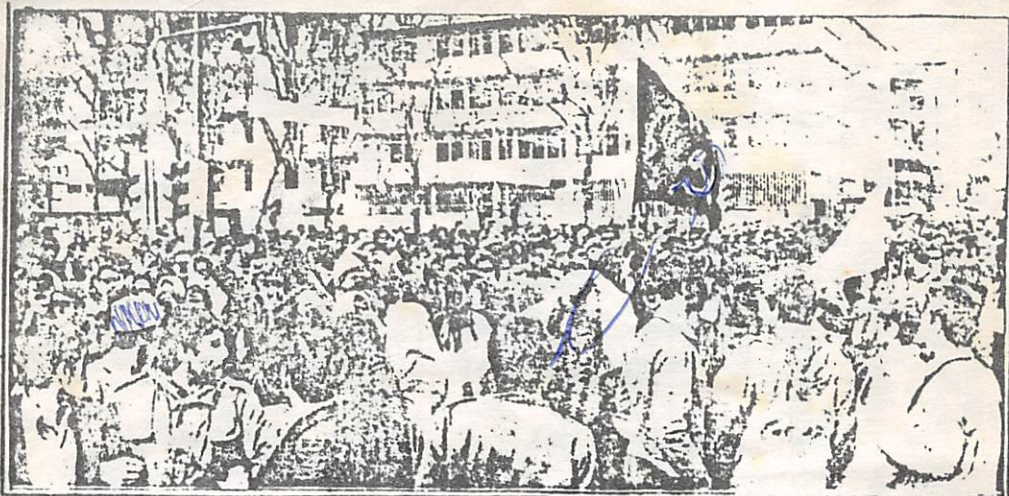
شهیدان ، شهیدان ، شهیدان ما
که از خونتان زنده آرمان ما
به میدان تیر شعله ورنامان
چراغ شب رنج و زندانمان

درود ! بر توای جاودان درود
که با خون خود خوانده ای این سرود ؛
" به فدای ما
زییکار ما

نماند به جا از ستمها نشان
به پایان رسد رنج زحمتکشان

شهیدان ، شهیدان ، شهیدان ما
که با یادتان زنده مردان ما
شد از خونتان پرچم سرخگون
بر آن نقشی از پتک و سندان ما
توده ...

تکرار شود .

تلنگران

اتحادیه دانشجویان و محصلین ایرانی در برمن (هداد سازمان پیکار در راه آزادی ملت ما)
(فوریه ۱۳۶۰)

